

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/35/2018
Identifikačné číslo spisu: 4018200122
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4018200122.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Soni Langovej, v právnej veci žalobcu: Z. T., narodený XX. L. XXXX, bytom v M., U. O. K. č. XX, právne zast.: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Trnave, Hlavná č. 31, IČO: 36 865 281, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej zo 04. decembra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, o invalidný dôchodok, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. júna 2018, č. k. 23Sa/10/2018-39, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 11. júna 2018, č. k. 23Sa/10/2018-39 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 11. júna 2018, č. k. 23Sa/10/2018-39 podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej zo 04. decembra 2017, číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 17. júla 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán (Sociálna poisťovňa, ústredie) podľa § 70 ods. 1, § 82, § 293dg a § 293dr zákona č. 461/2003 Z.z. priznal žalobcovi od 15. mája 2017 invalidný dôchodok v sume 175,40 eur mesačne.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 71 ods. 1 - 10 zákona č. 461/2003 Z.z. a tiež postupom v zmysle relevantnej právnej úpravy ustanovenej v Správnom súdnom poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd mal preukázané, že posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovanej ako aj v konaní o odvolaní na základe predložených odborných nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že zdravotný stav žalobcu je zhoršený na úroveň invalidity, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % od 15. mája 2017, t. j. od skončenia podporného obdobia. Krajský súd uviedol, že právomoc vykonávať lekársku posudkovú činnosť a určovať pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zákon zveril v zmysle § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. výlučne do právomoci posudkovým lekárom sociálneho poistenia. Svoju činnosť vykonávajú na vysokej profesionálnej a odbornej úrovni, ktorú nadobudli získaním špecializácie v odbore posudkové lekárstvo. Plne rešpektujú závery odborných vyšetrení, ktoré uvádzajú špecialisti v príslušnom lekárstvom odbore a na základe ich záverov vyhodnocujú zdravotný stav poistenca a určujú rozhodujúce zdravotné postihnutie a jeho zaradenie do príslušnej kapitoly podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. a stanovujú percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť účastníka konania v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. V prílohe č. 4, podľa ktorej hodnotí zdravotný stav posudkový lekár, sú jasne a zreteľne stanovené podmienky hodnotenia zdravotného stavu a prípadného percentuálneho zvýšenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

4. Po vyhodnotení závažnosti dôvodov žaloby vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu správneho orgánu ako aj k obsahu pripojeného spisu žalovanej krajský súd konštatoval, že nezistil dôvod, že by sa žalovaná odchyľila od logických argumentov a relevantných právnych záverov so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre správnosť napadnutého výroku rozhodnutia.

5. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

6. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 168 SSP.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

9. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalobca konkrétne namietal, že

- krajský súd dospel k nesprávnym záverom, ak uviedol, že žalobca nepodal námietky voči výške dôchodku určeného žalovanou, a to i napriek tomu, že z § 134 ods. 2 písm. d/ SSP vyplýva, že správny súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o veci podľa § 6 ods. 2 písm. c/, a ak je žalobcom fyzická osoba,
- vyjadril tiež nesúhlas s konštatovaním krajského súdu, že právomoc vykonávať lekársku posudkovú činnosť a určovať pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zákon zveril v zmysle § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. výlučne do právomoci posudkovým lekárom sociálneho poistenia, nakoľko podľa § 196 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä (...) znalecké posudky a tiež podľa § 196 ods. 3 tohto zákona organizačná zložka Sociálnej poisťovne môže ustanoviť znalca podľa osobitného predpisu, ak je na odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. marca 2006, sp. zn. 1So/10/2005 a tiež rozsudok zo 07. júna 2006, sp. zn. 4So/83/2006,
- žalovaná nedostatočne zistila skutkový stav veci, ak ani v rámci odvolacieho konania neprihliadala na rozpor medzi závermi odborného posudku posudkového lekára a lekárskeho správ žalobcu zo začiatku augusta. Žalovaná predpokladala, že zdravotný stav žalobcu sa zlepší, nakoľko mal tento podstúpiť v

septembri 2017 ďalší operačný zákrok a následne kúpeľnú liečbu; k zlepšeniu zdravotného stavu žalobca však nedošlo a žalobca nie je schopný vykonávať žiadne fyzické práce. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. mája 2011, sp. zn. 9Sžso/25/2011.

10. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým mal znemožniť účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, žalobca uviedol, že už v podanej žalobe žiadal s ohľadom na rozpor záverov posudkového lekára a jeho ošetrojúceho lekára, aby súd v konaní vykonal znalecké dokazovanie, z ktorého by bolo možné ustáliť jeho zdravotný stav pre účely posúdenia miery poklesu pracovnej neschopnosti žalobcu. Krajský súd sa touto podstatnou žiadosťou nezaoberal, nielenže jej nevyhovel, ale toto nevyhovenie v rámci napadnutého rozsudku ani nikde neodôvodnil, čím došlo k porušeniu základného práva žalobcu na súdnu ochranu. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2018, sp. zn. 9So/237/2016.

11. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

12. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila podaním z 01. októbra 2018.

13. V dôvodoch vyjadrenia vyslovila nesúhlas s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti, považujúc ich za neopodstatnené. Žalovaná uviedla, že krajský súd zistil skutkový stav správne, náležite vec právne posúdil. Posúdenie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania. Žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili, alebo vyvrátili. Žalobcovi nič nebránilo, aby si znalecký posudok dal vyhotoviť, čo však neurobil.

14. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

15. Vyjadrenie žalovanej bolo žalobcovi doručené dňa 15. októbra 2018.

V.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), v rozsahu námietok žalobcu uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

17. Predmetom kasačného konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti rozsudku krajského súdu, ktorým správny súd postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej zo 04. decembra 2017, číslo: XXX XXX XXXX X.

18. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, na ktoré poukázal už

krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

19. Predmetom preskúmvacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie generálneho riaditeľa žalovanej zo 04. decembra 2017, číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 17. júla 2017, číslo: XXX XXX XXXX X. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán (Sociálna poisťovňa, ústredie) podľa § 70 ods. 1, § 82, § 293dg a § 293dr zákona č. 461/2003 Z.z. priznal žalobcovi od 15. mája 2017 invalidný dôchodok v sume 175,40 eur mesačne.

20. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

22. Výklad a aplikácia zákonov je výlučným právom všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. V tomto zmysle, rovnako aj každé rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel ku konkrétnym záverom tvoriacim základnú obsahovú štruktúru odôvodnenia rozhodnutia.

23. Povinnosť všeobecných súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť zákonom predpokladaným spôsobom plynúcim z § 139 ods. 2 SSP predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Akýkoľvek nedostatok alebo neadekvátnosť v odôvodnení môže viesť k nezákonnosti rozsudku z formálnych dôvodov.

24. V danej súvislosti najvyšší súd dáva do pozornosti aj ustálenú rozhodovaciu prax správnych súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 08. decembra 2010, sp. zn. 4Sžo/12/2010), podľa ktorej „Z odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej a preto odňatím možnosti konať pred súdom (denegatio iustitiae) je aj také porušenie práva na spravodlivý proces, kedy v hodnotení skutkových zistení súdom v napadnutom rozhodnutí absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil a riadne sa s nimi nevysporiadal. Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť totiž svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

25. Súčasne najvyšší súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015, sp. zn. II. ÚS 675/2014-40 z ktorého vyplýva, že „súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (aktuálne § 139 ods. 2 SSP; pozn. súdu) v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia. Povinnosť súdu v rámci riadneho procesného postupu (t.j. v zmysle procesnoprávných predpisov) zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť

svoje rozhodnutie, obe vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu súdu a ochranou účastníkov konania pred svojvoľou súdu. Súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, resp. minimálnych garancií procesnej povahy je, ako už bolo uvedené, taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

26. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd konštatuje, že vo veciach dávkových je relevantným podkladom, z ktorého žalované správne orgány vychádzajú (a v rámci súdneho prieskumu aj následne správny súd) dávkový spis. V prípade, ak je predmetom konania invalidný dôchodok, ako jedna z dávok sociálneho zabezpečenia, je súčasne zásadným podkladom posudkový spis obsahujúci všetky relevantné listiny zaznamenávajúce postup posudkových lekárov sociálneho poistenia. Sú v ňom založené všetky lekárske nálezy doložené účastníkom konania na účely zhodnotenia zdravotného stavu, ustáľovania rozhodujúceho zdravotného postihnutia a posudzovania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, z ktorých posudkový lekár vychádza. Výsledky postupov posudkových lekárov sú následne vnesené do lekárskejších správ, z ktorých vyplýva pracovná, sociálna, rodinná, osobná anamnéza, terajšie ochorenia, liečba a subjektívne ťažkosti, podklady pre posúdenie zdravotného stavu na účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, tiež informácie podávané účastníkovi konania o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkajú posúdenia zdravotného stavu, posudku a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Záverom tieto lekárske správy obsahujú určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia a k nemu zodpovedajúcu výslednú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyjadrenú percentuálnou hodnotou. Následne sa stávajú podkladom pre vyhotovenie rozhodnutia príslušnou organizačnou zložkou Sociálnej poisťovne (§ 177 zákona č. 461/2003 Z.z).

27. V konaní o žiadosti žiadateľa o priznanie invalidného dôchodku posudkový spis predstavuje z hľadiska posudzovania zdravotného stavu žiadateľa o túto dávku zásadný podklad pre vydanie rozhodnutia, v ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Ak je teda predmetom konania preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a v jeho rámci aj posúdenie otázky miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, potom aj rozhodnutie musí byť založené na skutkových zisteniach majúcich pôvod v príslušnom posudkovom spise. Oboznámenie sa aj s touto súčasťou všeobecne chápaného administratívneho spisu (§ 105 ods. 2 písm. c/ SSP) je nevyhnutným predpokladom zistenia skutkového stavu veci. Súdny prieskum nemožno vykonať bez toho, aby sa správny súd neoboznámil s predmetným posudkovým spisom. Pri rozhodovaní nemôže správny súd vychádzať len z tvrdení žalovaných správnych orgánov, ale je povinný uvádzať tvrdenia správnych orgánov ako aj správnosť a úplnosť skutkových okolností verifikovať. Iným výkladom a postupom by bola porušená zásada rovnosti účastníkov súdneho konania, a tým aj porušené právo na spravodlivý proces. Správny súd má pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu nielen oprávnenie, ale najmä povinnosť poznať všetky skutočnosti plynúce z administratívneho spisu, pretože zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu posudzuje z pohľadu skutkového stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP).

28. Z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by príslušný posudkový spis bol k nemu pripojený; tiež nevyplýva, že by si ho bol krajský súd opakovane vyžiadal. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že k súdnemu spisu bol dňa 13. apríla 2018 pripojený iba dávkový spis (č. l. 28, 29 súdneho spisu). Pokiaľ potom krajský súd nemal k dispozícii posudkový spis, nemohol náležite preskúmať, či príslušní posudkoví lekári postupovali v súlade so zákonom, či pri ustáľovaní svojich záverov prihliadali na všetky lekárske nálezy doložené účastníkom konania. Správnemu súdu v takom prípade chýbali základné informácie o rozhodujúcich skutočnostiach majúcich vplyv na rozhodnutie o veci. Vzhľadom k uvedenému je nevysvetliteľné, ako mohol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku v bode 13 a 14 svojho rozsudku konštatovať cit.: „Nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu žalobcu neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku súd nezistil ani z predložených lekárskejších náleзов, ktoré pripojil žalobca k žalobe. Posudkový lekár

rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu žalobcu, za prítomnosti neurológa a posúdení odborných lekárskejších nálezov z oblastí, na ktoré si žalobca sťažuje a svoj posudok aj náležite zdôvodnil. Posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného ako aj v konaní o odvolaní na základe predložených odborných nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že zdravotný stav žalobcu je zhoršený na úroveň invalidity, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % od 15.05.2017, t. j. od skončenia podporného obdobia.“, keď tento sám nemal k dispozícii posudkový spis, pričom až po oboznámení sa s jeho obsahom a jednotlivých podaní z neho plynúcich mohol vysloviť vyššie uvedený záver.

29. Najvyšší súd upriamuje pozornosť tiež na to, že súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, respektíve minimálnych garancií procesnej povahy je taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z ktorého musí byť zrejmé, že sa súd dostatočne a riadne vecou zaoberal a súčasne sa vyjadril k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na ním prejednávanú vec a neuspokojil sa so záverom orgánu verejnej správy obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí v tom ponímaní, že na tento záver bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia len všeobecne odkáže.

30. Najvyšší súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu dospel k záveru, že správny súd odôvodnenie svojho rozhodnutia založil na dôvodoch, ktoré riadne a zvlášť pre žalobcu dostatočným spôsobom bližšie nezdôvodnil. Správny súd plne opomenul vysporiadať sa s návrhom žalobcu, aby súd v konaní vykonal znalecké dokazovanie, z ktorého by bolo možné ustáliť zdravotný stav žalobcu pre účely posúdenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Ak krajský súd tento návrh žalobcu vyhodnotil ako nedôvodný, bolo jeho povinnosťou sa touto jeho nedôvodnosťou riadne zaoberať a vysporiadať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia.

31. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu v jeho podstatnej časti je nesúladne s právami podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

32. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

33. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces;

34. Vychádzajúc z právnych záverov, vyššie uvádzaných, a právnej úpravy citovaných právnych noriem, najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f/ SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

35. V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu zabezpečiť posudkový spis, opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vyjadriť sa k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na prejednávanú vec, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovanej v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.